

brugt en uanstændig Opførsel imod Indvirenterne, men naar man paa den anden Side vil betragte, at Fiskeforpagteren, som formeldt, var uberettiget til paa egen Haand at foretage Indvisitation, for derefter at bemægtige sig og siden at bortføre Fiskegarn fra de Indstævnte, saa kan man anse, at begge Parter have været in culpa, de første, fordi de propria autoritate foretog sig Indvisitationen, og de sidste fordi de beegnede dem paa en grov og uanstændig Maade; men da det dels ikke er bevist, hvem eller hvormange af Uggelhusbeboerne have gjort sig skyldige udi de Skjælds- og Ubeqvemsord, hvormed Fiskeforpagteren og hans medhavende Folk, efter nogle Vidners Forklaring ere blevne beegnede og tiltalte, og der dels heller ikke fra det Synspunkt er nedlagt nogen Paastand til Strafs Lidelse, saa ville de af Uggelhusmændene udtalte utilbørlige Ord efter slige Omstændigheder uden videre Straf alene blive at mortificere, men iøvrigt kan begge Parter's Forhold kompenseres med hinanden.

Ved et Thingsvidue, som er bleven ført herved Retten, begyndt 8de December 1795, og et do. fra Randers Bythingsret, begyndt den 14de August d. A., er det bevist, at Uggelhusbeboerne driver Fiskeri paa Grundene med Kringel- og andre Garn; mange af Vidnerne have selv været med at fiske med disse Garn, men dog altid paa Grundene, andre Vidner forklare, at de have set disse Garn at ligge i Vandet ligeledes paa Grundene. — Naar man nu holder disse Vidners Forklaringer imod de Vidners Udfigende, som efter det i Maret 1790 førte Thingsvidue have vunden, at disse samme Garn vare af det Slags, som bringtes i Seilbybet for at fange Lax med og store Ørreder, saa kan begge disse, skjøndt forskjellige Vidners Forklaring, efter de logiske Regler dog og bestaa med hinanden, saaledes at Kringelgarn kan bruges til Fiskeriet baade paa Grundene og i Seilbybet. Da nu Fiskeriet paa Grundene ei er nogen ene Rettighed for Frisenvold Laxegaard, og Uggelhusbeboerne eiheller kan anses derfra at være udelukkede, forsaavidt deres Eiendomme støde til Hjorden, saa kan deres Kringelgarn in genera ei kvalificere sig til Konfiskation, men vel in specie, naar de findes at staa i Seilbybet, og denne Mening strider heller ikke i nogen Maade imod den under Sagen fremlagte saakaldte Erklæring af 15de November 1786, hvorved 3 Mænd paa egne og øvrige Uggelhusbeboeres Begne have forpligtet sig til ei at lade sig finde enten med Vaade eller andre Fiskeredstaber udi Strømmen, Seilbybet, eller paa saadanne Steder, som skulle blive til Præjudice for Frisenvold Herfabs Rettigheder, og ihvorvel, at den i Retten foreviste Original af nyssnævnte saakaldte Erklæring er freben paa slet Papir, hvilket ogsaa endvidere kan ses udi Slutningen af det ved Randers Bythingsret i Maret 1790 erhvervede og foran paaberaabte Thingsvidue, hvor det selvsamme Dokument ses at have været anbuden til Indlemmelse, og for det Andet kunde det efter slige Omstændigheder være Tvivlsmaal underkastet, om de andre Uggelhusbeboere ogsaa have givet de 3 Mænd, hvis Navne findes at være underskrevne, Fuldmagt til paa deres Begne at indgaa nogen saadan Forpligtelse, saa kan Erklæringen, alt dette uanset, dog intet Udslag gjøre i Sagen; thi denne saakaldte Erklæring kan ikke anses at paalægge de Indstævnte enten andre eller stærkere Forpligtelser, end hvis Opfyldelse Gieren af Frisenvold Laxegaard ifølge de dette Fiskeri forundte Privilegier ellers kunde have Ret til at fordræ. At de Indstævnte kan have fulgt Lax, som endel Vidner have forklaret, det kan ikke fælde dem eller geraade dem til Strafs Lidelse, saalænge der intet Bevis er fremført, om at nogen Lax ved dem er blevet fanget i Dybet. — Paa Grund af alt Foransførte og Sagens øvrige foresundne Bestaffenhed

Kjendes for Ret:

Den Frisenvold Laxegaard tilkommende Forret til at fiske midtstrøms eller i Seilbybet fra bemeldte Laxegaard ned til Udbyhøi samt til at optrække deres Garn paa begge Sider, bør fremdeles forblive uforkræntet for nuværende og efterkommende Giere af denne Laxegaard, og som en Følge deraf bør de Fiskegarn, som efter denne Doms lovlige Forlyndelse maatte antreffes midtstrøms eller i Seilbybet udenfor Uggelhusenes Eiendomme, være forbrudt; dog bør de efter ulovlige Fiskeredstaber paa disse Steder anstillede Efterfølgelser altid ske i Medfølge af en Rettens Betjent og tvende Vidner, saafremt de ved en saadan Mandsganing foresundne Garns Konfiskation skal kunde bevirktes.

Paa Grundene derimod bør det staa Uggelhusbeboerne frit for at drive al Slags lovligt Fiskeri, forsaavidt som de have Eiendomme, der støde dertil. Videre bør de af Uggelhusmændene mod Frisenvold Fiskeforpagteren og hans medhavende Folk i Maret 1795 brugte utilbørlige Ord og Talemaader anses som døde og magtesløse, uden at komme Forpagteren eller fornævnte hans Folk til Forkleinelse paa gode Navn og Rygte.